

er gaaet ud fra, at alvorligere Mangler ved *bestaaende* Kedelrum i Bedrifter under Fabriklovens Kapitel II. fremdeles lader sig afhjælpe ved Paabud med Hjemmel i denne Lovs § 6.

Til § 6.

I denne Paragraf, der svarer til § 1 i den nugældende Kedelpasserlov, er gjort en Tilføjelse, hvorved det udtrykkeligt fastslaas, at Kedelpasningsreglerne kun kommer til Anvendelse paa *egentlige* Dampkedler (til Fremstilling af Damp), medens der for Kogekedler og Aftrækforvarmere (Economisere), der i deres Egenskab af „Dampkedler“ i Lovens Forstand (jfr. § 1) henhører under det Offentliges Tilsyn, ikke gælder Lovregler med Hensyn til Pasningen. Denne Undtagelse — der forøvrigt altid har været gjort af Arbejds- og Fabriktilsynet — maa formentlig anses for vel begrundet i de nævnte Apparaters mindre farlige Natur.

Til § 7.

Bestemmelserne for Anvendelsen af eksaminerede Kedelpassere er overført i det væsentlige uforandrede fra den nuværende Kedelpasserlovs § 2. Man har kun under Punkt b foreslaaet en Tilføjelse om, at Aftrækforvarmere (Economisere) og Overhedere, der kan afspærres fra Dampkedlen, ikke i denne Forbindelse skal medregnes i Hedefluden, hvilket er overensstemmende med den af Arbejds- og Fabriktilsynet fulgte Praksis. Desuden har man under Hensyn til den Stigning i de praktisk gængse Kedeltryk, som har fundet Sted i de senere Aartier, forhøjet den under Punkt c. fastsatte Trykgrænse fra 7 kg til 8 kg, en Ændring, der sikkert ikke vil føles indgribende.

Der har indenfor Udvalget ytret sig megen Tilbøjelighed til ogsaa at ændre det Grænsemaal for Dampkedlers Hedeflade, der er angivet under Paragraffens Punkt b. Af to af Udvalgets Medlemmer (Direktørerne Ch. Hansen og L. Storm) er det med Styrke hævdet, at nævnte Maal ikke længere passer til Forholdene i Praksis, og at det — navnlig af Hensyn til Mejeriernes Behov — maatte findes ønskeligt at *forhøje* dette Maal fra 30 m² til 40 m². Hos andre Medlemmer af Udvalget (navnlig Kedelpasserforbundets Repræsentant, Forretningsfører N. Chr. Larsen) har der imidlertid været en ligesaa stærk Stemning for at *ned sætte* Grænsen til 10 a 20 m², idet der fra denne Side er henvist til, at ogsaa mindre Kedler rummer en meget alvorlig Fare. Under disse Omstændigheder er man — med Fastholdelse af de fra begge Sider udtalte Særønsker — enedes om at forblive ved det nugældende Maal, til hvis Bibeholdelse iøvrigt har medvirket, at Udvalget gennem Direktoratet for Arbejds- og Fabriktilsynet har skaffet oplyst, at en Forhøjelse af Grænsen fra 30 m² til 40 m² vilde medføre, at Certifikat-Kedelpassere blev gjort overflødige i ikke mindre end ca. 40 pCt. af de nuværende Certifikat-Kedelanlæg.

Til § 8.

Denne Paragraf, der indeholder de ved Kedelpasserprøven stillede Krav, svarer til den nuværende Kedelpasserlovs § 3, men udviser væsentlige Afvigelser fra denne, for saa vidt angaar de Betingelser med Hensyn til praktisk Uddannelse, som en Kedelpasser skal opfylde, for at han kan blive indladt til Prøven.

Under Punkt a. er indføjet den nye Bestemmelse, at „selvstændig“ Kedelpasning i 1 Aar kun skal give Adgang til Prøven, naar paagældende Kedels Hedeflade har været over 10 m², idet Udvalget formener, at Pasning af mindre Kedler ikke er en tilstrækkelig betryggende Forskole for en Fyrbøder, der paa eget Ansvar skal kunne besørge Pasningen af de største og mest sammensatte Kedelanlæg.